

вый быхте могли да бѣдете благополучни секога, кадѣто и да быхте ся нашли, ако само быхте могли да махнете отъ васъ си тѣзы три погрѣшки, които ви казахъ.

ЕЛЕНА.

Що е туй властолюбіе учителко?

УЧИТЕЛКА.

Туй е желаніе да заповѣдаме секому; а хвалбинството е да искаме да ны хвалятъ за хубостѣтъ, наукѣтъ, богатствата и за хубавиѣтъ дрѣхы. Попытайте Гроздана колко нейното хвалбинство ъж направи злочеста.

ГРОЗДАНА.

То мя бѣше направило още и лоша. Но, драга моя пріятелко, имамъ още доста много хвалбинство, и туй мя направи да сторѣхъ еднахъ голѣмъ погрѣшкъ отъ когато ви не съмъ видѣла; за да ся поправѣхъ, щѣ ви го кажѣхъ прѣдъ тѣзы господжицы.

УЧИТЕЛКА.

Право имате, драга моя, истинното срѣдство за да ся поправимъ отъ своиѣтъ погрѣшки е да ги припознаваме. Нека прочее видимъ туй, що сте сторили.

ГРОЗДАНА.

Вчера бѣхмѣ при господжѣ Д.*** Тази стара господжа, мя попыта съ какво ся занимавамъ. „Четѣхъ Очеркы изъ исторіѣтъ и народныѣтъ сказанія и отговорихъ. — Що е туй Очеркы изъ исторіѣтъ? рѣче тази господжа. — Азъ ъ казахъ че туй е една най-добра книга, дѣто ся намѣрватъ сичкыѣ царѣ. Сега